

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

GŁOS ROBOTNICZY

Dziennik Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Wszędzie miastach województwa suwalskiego — w Augustowie, Mikołajkach, Rucianem-Nidzie, Węgorzowie i w samej stolicy województwa — rozpoczynają się dzisiaj imprezy wielkiego SUWALSKIEGO FESTYNU PRASOWEGO. Jak już informowaliśmy, do współorganizowania Festynu zaprosiliśmy redakcje „Życia Warszawy”, „Trybuny Robotniczej”, „Głos Robotniczy” oraz „Słowa Ludu”, z którymi do redakcji ponadto wymieniliśmy publikacje. Dzięki tej wymianie czytelnicy czterech wymienionych dzienników mieli możliwość zapoznania się z aktualnymi problemami interesującymi czytelników „Gazety Współczesnej” i na odwrót — nasi czytelnicy otrzymali kolumny przygotowane przez kolegów-dziennikarzy z zaprzyjaźnionych redakcji. Po „Słowie Ludu” i „Trybunie Robotniczej” — kolej dzisiaj na „Głos Robotniczy”, dziennik ukazujący się we włókińskiej Łodzi.

Wizytówka miasta

Długo lata prawie nie nowego nie działo się w łódzkim śródmieściu. Na obrzeżach wyrastały szybko duże, nowoczesne osiedla, sięgające po coraz odleglejsze od centrum tereny, a w środku miasta — jakby wszystko zastygło w bezruchu.

„jak najprędzej oddać do użytku mieszkania w oczekiwanej Śródmiejskiej Dzielnicy Mieszkaniowej.

Łodzian przybywa z roku na rok. Przewiduje się, że do 1980

Widok z podziemnego przejścia — na ul. Witełkowej „Textilimpetu” przy ulicy Traugutta. Fot. A. Tuorikiewicz

roku będzie ich ponad 800 tysięcy. Toteż potrzeby mieszkaniowe są ciągle sprawą pilną, nie można o nich zapomnieć, przeprowadzając niełatwą operację przebudowy i modernizacji śródmieścia. Oczywiście przy równoczesnym uszczelnieniu tego, co godnie się zachowania, zwłaszcza jeśli chodzi o zabytkową Piotrkowską.

Oto cytat z charakterystyki miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego śródmieścia, opracowanego w Biurze Rozwoju Łodzi: „Podstawowym elementem funkcjonalnym obszaru objętego planem jest historycznie ukształtowane ogólnomiejskie centrum usługowe — głównie wzdłuż ulicy Piotrkowskiej i w jej najbliższym sąsiedztwie, a wymagające zasadniczego rozwinięcia przestrzennego i programowego. Przy tym zabytkowy zespół architektoniczno-urbanistyczny ulicy Piotrkowskiej, o szczególnej dla miasta wartości kulturalnej, należy traktować jako element, który może być poddany tylko organicznym przeobrażeniom”.

Przy tej trasie — na parę miesięcy ruszy inwestycyjny gigant gmach filharmonii. Fachowcy bardzo wysoko oceniają jej projekt: piękna architektura, funkcjonalne wnętrza, nietuzinkowy standard wykończenia. Będzie to ogromny plac budowy, który obejmie również pobliski, projektowany wieświec mieszkalny i dom towarowy, bliźniak trzech powstających przy ulicy Główniej, połączony z nim estakadą nad ulicą Sienkiewicza. Ważne jest to, że w nurt projektowania włączył się przyszły generalny wykonawca (Łódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego nr 1 — będące realizatorem większości śródmiejskich inwestycji). Nie będzie więc dla budowlanych niespodzianek, wiadomo dokładnie jakie ich czekać zadania, dopomogli nawet lepiej sprężyć konstrukcję gmachu filharmonii.

Na uwagę zasługuje fakt, że szczegółowy plan śródmiejskich przeobrażeń opracowany jest perspektywnie z myślą o dalszej przyszłości, ale i z wskazaniem porządku, w którym można i trzeba przebudowywać śródmieście. Z zachowaniem zasady koncentracji sił i środków, połączeniem nacisku na systematyczne przekazywanie do użytku mieszkańców całkowicie uporządkowanych kwartałów (na 46 urbanistycznych kwartałów podzielono 1000-hektarowy obszar śródmieścia).

Zrobiono wiele: w minionej pięciolatce zakończono prawie 30 inwestycji śródmiejskich. Zamierzenia na najbliższe lata — są jeszcze śmielsze. Równocześnie — na bieżąco — konsekwentnie jest realizowany coroczny plan porządkowania i upiększania centralnych rejonów. W tym roku na przykład ulegnie odbiorze 50 budynków będących w złym stanie technicznym i przeszkadzających w komunikacyjnych usprawnieniach. Zlikwidowanych też zostanie 400 komórek, starych garaży — słowem zabudowę gospodarczą nie liczącą się z centrum nowoczesnego miasta. Zwolnione miejsce zajmą parkingi i zieleńce.

W dzieło zagospodarowania terenów zielonych i upiększania — żywo pomagają łodzianie. Zakochani w swym mieście, pilnie i niecierpliwie śledzą jego metamorfozę. Zwłaszcza w śródmieściu, które staje się nowoczesną wizytówką drugiego co do wielkości miasta Polski.

Niełatwa to operacja, dokonywana „w bieżącu”, na żywym organizmie miasta... Chociażby budowa nowoczesnej trasy W-Z ulicami Mickiewicza — Główna. Już ją rozpoczęto, a

rozmachem, od dwupoziomowego skrzyżowania ulic Mickiewicza z Żeromskiego.

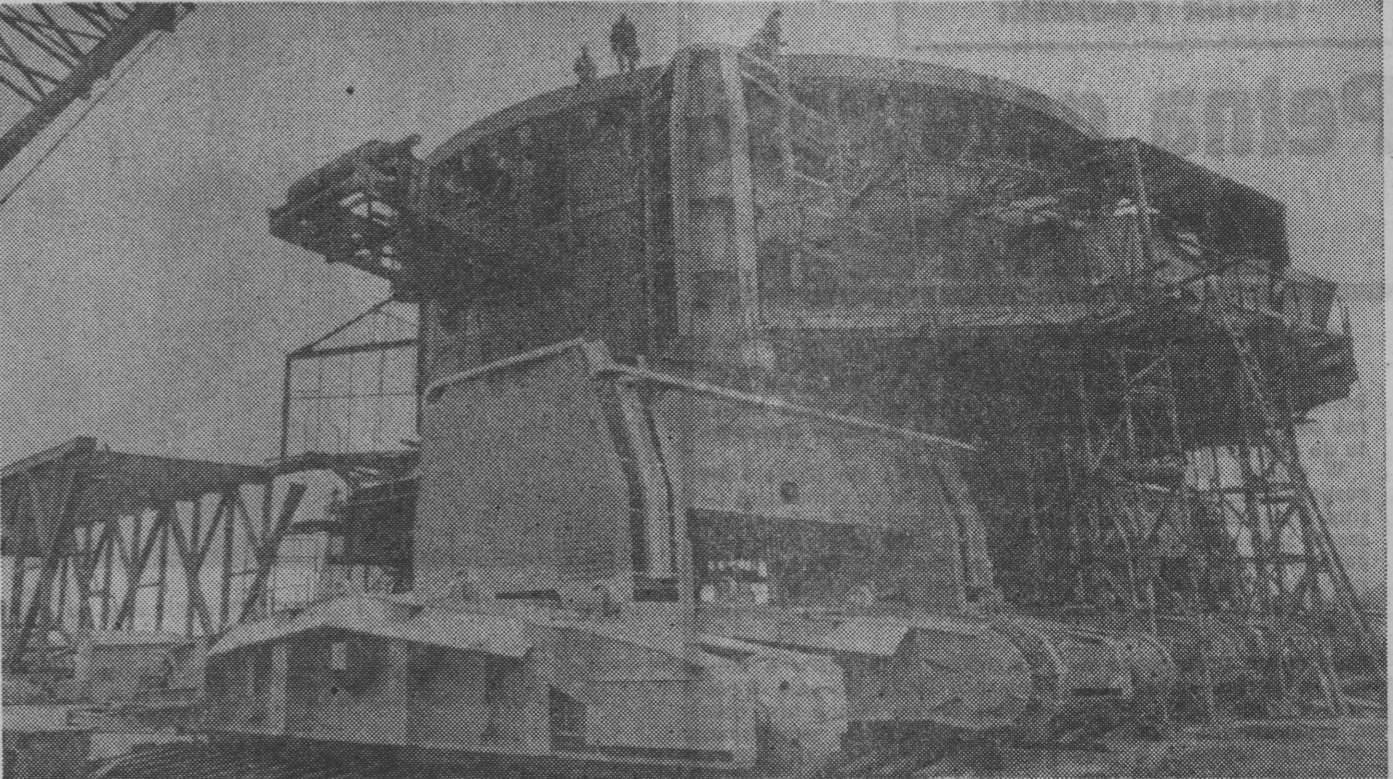
Przy tej trasie — na parę miesięcy ruszy inwestycyjny gigant gmach filharmonii. Fachowcy bardzo wysoko oceniają jej projekt: piękna architektura, funkcjonalne wnętrza, nietuzinkowy standard wykończenia. Będzie to ogromny plac budowy, który obejmie również pobliski, projektowany wieświec mieszkalny i dom towarowy, bliźniak trzech powstających przy ulicy Główniej, połączony z nim estakadą nad ulicą Sienkiewicza. Ważne jest to, że w nurt projektowania włączył się przyszły generalny wykonawca (Łódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego nr 1 — będące realizatorem większości śródmiejskich inwestycji). Nie będzie więc dla budowlanych niespodzianek, wiadomo dokładnie jakie ich czekać zadania, dopomogli nawet lepiej sprężyć konstrukcję gmachu filharmonii.

Na uwagę zasługuje fakt, że szczegółowy plan śródmiejskich przeobrażeń opracowany jest perspektywnie z myślą o dalszej przyszłości, ale i z wskazaniem porządku, w którym można i trzeba przebudowywać śródmieście. Z zachowaniem zasady koncentracji sił i środków, połączeniem nacisku na systematyczne przekazywanie do użytku mieszkańców całkowicie uporządkowanych kwartałów (na 46 urbanistycznych kwartałów podzielono 1000-hektarowy obszar śródmieścia).

Zrobiono wiele: w minionej pięciolatce zakończono prawie 30 inwestycji śródmiejskich. Zamierzenia na najbliższe lata — są jeszcze śmielsze. Równocześnie — na bieżąco — konsekwentnie jest realizowany coroczny plan porządkowania i upiększania centralnych rejonów. W tym roku na przykład ulegnie odbiorze 50 budynków będących w złym stanie technicznym i przeszkadzających w komunikacyjnych usprawnieniach. Zlikwidowanych też zostanie 400 komórek, starych garaży — słowem zabudowę gospodarczą nie liczącą się z centrum nowoczesnego miasta. Zwolnione miejsce zajmą parkingi i zieleńce.

W dzieło zagospodarowania terenów zielonych i upiększania — żywo pomagają łodzianie. Zakochani w swym mieście, pilnie i niecierpliwie śledzą jego metamorfozę. Zwłaszcza w śródmieściu, które staje się nowoczesną wizytówką drugiego co do wielkości miasta Polski.

KRYSTYNA SOBIEKAJSKA

Montaż pierwszej koparki nadkładu.

Fot. J. Głuszczyński

Pejzaż z megawatami

Przybyli tu z całej Polski, z Turoszowa i Konina, z Łodzi, ze Śląska, mają za sobą doświadczenia zdobyte na budowie puławskich „Azotów”, Stalowej Woli, Portu Północnego, toruńskiej „Elany”, bodaj wszystkich największych powojennych inwestycji przemysłowych i energetycznych. Jest ich w tej chwili ponad 6 tys., z każdym dniem przybywają nowi, w szczycie robót — a nastąpi to około roku 1982 — będzie ich 25 tysięcy. Ale nie zakończy się wtedy ich praca, trwać będzie dalej — od dnia dzisiejszego jeszcze przez 15 lat. Praca niezwykła, jak niezwykłe jest zadanie, które przed nimi wszystkimi — górnikami, energetykami, budowlanymi — stoi: zbudowanie największej na świecie kopalni odkrywkowej węgla brunatnego, największego i najnowocześniejszego w Europie zespołu elektrowni na tym surowcu pracujących.

tworzenie danych, dla opracowania którego trzeba było stworzyć m.in. matematyczny model warunków zalegania złoże i warunków pracy maszyn.

Inwestycja ta oznacza wejście w XXI wiek wielu gałęzi polskiego przemysłu. W sposób bowiem konieczny stymuluje i przyspiesza ich rozwój. Polski przemysł musi przecież wyprodukować wszystkie — poza kopalniami nadkładu i węgla, które pochodzą z importu — urządzenia dla należących do najnowocześniejszych na świecie kopalni i elektrowni. A to oznacza, że muszą być one niezawodne jakości, najwyższej wydajności, produkcja ich musi oprzeć się o nowe rozwiązania konstrukcyjne.

Opanowanie takiej produkcji, nowe jakościowo zadania stają więc również przed całą łódzką „Elitą”, która dostarczy dla elektrowni bełchatowskich transformatory wielkiej mocy, przed inżynierami i robotnikami ełbińskiego „Zamechu” budującego dla nich 360-megawatowe turbopozpły, dla raciborskiego „Rafako” — dostawcy kotłów energetycznych o nowych konstrukcjach. Stoją one również przed wytwórcami przenośników taśmowych. Polska, gdzie po raz pierwszy na świecie — przy budowie kopalni „Turów II” — zastosowano na wielką skalę transport taśmowy w kopalni odkrywkowej, należy do produjących krajów w zakresie produkcji, stosowania i eksportu przenośników taśmowych. Ale teraz, gdy dla Bełchatowa zaprojektowano taśmę niestandardową o szerokości, gdzie transportować się będzie tym systemem olbrzymie ilości urobku, polscy konstruktorzy, inżynierowie i robotnicy stworzyć muszą następną, doskonalszą generację przenośników.

Pierwszy węgiel zostanie wydobyty w kopalni Bełchatowskiej w 1980 roku. 31 października tego samego roku z pierwszego bloku elektrowni „Rogowiec” popłynie prąd do krajowego systemu energetycznego. Następnie będą uruchamiane w odstępach 1-miesięcznych. Po pełnym uruchomieniu bełchatowskie elektrownie dadzą około 18 proc. produkowanej w Polsce energii elektrycznej.

Niewidzialnymi niemi łączy się Bełchatów z całą Polską. W dziesiątkach fabryk trwa również bitwa o wielki bełchatowski węgiel i bełchatowskie megawaty. ZOFIA SZPROKOFF

To właśnie kryje się pod nazwą Bełchatów, nazwa jeszcze niedawno nie nikomu nie mówiąca, a dziś określająca największą inwestycję przemysłową Polski w bieżącej pięciolatce.

Pod oboma stronami betonowej drogi ciągnie się wielka wykarczowana równina. Z jednej strony pracują jeszcze maszyny wyrwyjące z ziemi pnie wyciętych drzew, spychające zwalysy ziemi, wyrównujące podłoże. Z drugiej na idealnie równym obszarze widać sylwetki wież wiertniczych drążących kolejne studnie odwadniające, przysadziste sylwetki kłafarów. Ten 900-metrowy pas ziemi jest punktem centralnym olbrzymiego, obejmującego w tej chwili prawie 300 ha placu budowy pierwszej bełchatowskiej elektrowni — „Rogowiec”.

Pracując w oparciu o zasoby bełchatowskiego złoże węgla brunatnego zespół elektrowni będzie miał łączną moc 8.460 MW. Dane statystyczne z 1974 roku mówią: największe na świecie elektrownie pracujące na tym surowcu to: Neuhäusel 2.160 MW, Frimmersdorf 2.600 MW, Weisweiler 2.300 MW, Niederrhausen 2.700 MW, i m. in. 2.160 MW oraz Boxberg (NRD) — 3.400 MW i Turów (Polska) 2.000 MW.

W marcu br. rozpoczęły się pierwsze prace przy budowie jej fundamentów. Rozpoczęły się od wprawy do nich nie stosowanych metod tychczas w Polsce. Pozwalają one na jednoczesne prowadzenie prac budowlanych i montażowych na dwóch poziomach. Początek realizacji tej wielkiej inwestycji stał się więc także startem do wielkiej nowoczesności w polskim budownictwie.

Elektrownie bełchatowskie będą nie tylko największymi, lecz i najnowocześniejszymi w Europie. Najnowocześniejszymi, a więc wyposażonymi w urządzenia o nowych rozwiązaniach konstrukcyjnych, które gwarantują uzyskanie największej wydajności przy jednoczesnych, najniższych kosztach wytwarzania energii

elektrycznej. Po raz pierwszy w Polsce będą tu instalowane bloki 360-megawatowe pracujące na węglu brunatnym. „Rogowiec” składać się będzie z 12 takich turbopozpół, bliźniacze „Osiny”, których budowa rozpocznie się w przyszłej pięciolatce — z tyłu. Rozmiar budynków, ich ciężar i ciężar zainstalowanych w nich maszyn, nowe niespotykane dotychczas ich wymiary i kształty, niezwykłe krótki okres realizacji zadania — „Rogowiec” ma być wzniesiony w ciągu 47 miesięcy — wszystko to każe szukać budowlanym nowych rozwiązań wykonawstwa, gdyż te, które dotychczas w polskim budownictwie energetycznym były stosowane nie wystarczają. Instalowane tu będą np. kotły wieżowe o wysokości 115 metrów, te zaś, które pracują dotychczas w polskich elektrowniach mają wysokość 80 m.

Zespół inżynierów z Przedsiębiorstwa Budowy Elektrowni „Energoobiek Bełchatów”, które jest generalnym wykonawcą bełchatowskiej inwestycji w zakresie energetyki, opracowuje m.in. system przemysłowego wytwarzania żelbetonu. Cel do jakiego się zmierza to m.in. uzyskanie przy pracach fundamentowych 20-procentowych oszczędności materiałowych i skrócenie ich o jedną trzecią.

Opracowanie i wdrożenie tego systemu będzie zaś miało znaczenie nie tylko dla budowy „Rogowca” i „Osiny”. Będzie rozwiązaniem szerszym całego budownictwa energetycznego i przemysłowego w Polsce, unowocześni je, wraz z innymi rozwiązaniami nowych dla naszego budownictwa problemów technicznych, technologicznych i organizacyjnych, wprowadzając je będzie na drogę XXI wieku. A jest on, tu pod Bełchatowem, często już dniem dzisiejszym.

W odległości kilkunastu kilometrów od Rogowca, pod wsią Piaski, rysują się na niebie smukłe sylwetki olbrzymich dźwigów. Najpotężniejsze na świecie amerykańskie „Podniebne konie” podnoszą na

wysokość 20 metrów kilku-dziesięciotonowe elementy. Rozrasta się z każdym dniem cieńsze wiejskie maszyn. Za rok ruszy ona z miejsca. 200-metrowy sięgający wzniosł 70 metrów kołos popełźnie do miejsca, gdzie jego stalowe czepaki zanurzą się w ziemię. Zbierając 100 tys. m sześć. ziemi na dobę obrzycia koparka nadkładu torowac zacznie w sierpniu przyszłego roku drogę do bełchatowskiego węgla.

Złoże węgla brunatnego pod Bełchatowem (woj. piotrkowski) zawiera 2 miliardy ton tego surowca — największe z eksploatacyjnych dotychczas w Polsce złoże turoszowskie ma zasoby o połowę mniejsze. Licząca 18 kilometrów kwadratowych kopalnia dostarczać będzie elektrowniom 40 milionów ton węgla rocznie — tyle ile dała w tej chwili wszystkie istniejące w Polsce kopalnie węgla brunatnego.

Zaledwie pięć koparek nadkładu o takiej wydajności pracuje w Europie. Za nią pójdą również nowoczesne, przystosowane do wymagań bełchatowskiego złoże, koparki węgla wydobywające 2.200—3.400 m sześć. surowca na godzinę. Wprowadzenie tu tych olbrzymów to jeden z elementów przełamania barier technicznych, jakie powstały przy projektowaniu budowy tej kopalni.

Wielkość samego przedsięwzięcia, warunki zalegania złoże, które przykryte jest 140-metrową warstwą ziemi, konieczna ze względu na to i na założone roczne wydobycie węgla, koncentracja robót były barierami, które wymagały również — jak i przy budowie elektrowni, zastosowania nowych rozwiązań. Składają się na nie najnowocześniejsze w Europie maszyny, system odwadniania złoże oparty — po raz pierwszy w Polsce — o głębokie studnie szeroko-kotworowe, system transportu ziemi i węgla oparty w całości o przenośniki taśmowe, którego długość ma wynosić wreszcie około 100 km, docelowo komputerowy system zarządzania pracą kopalni, zarządy centralna rejestracja i prze-

Patrząc „po babsku” ...

Nie zabrzmi to skromnie, ale fakt jest faktem, że większość znajomej „płci pięknej”, warszawianek nie wyłącza, twierdząc, że nie ma to jak zakupy w Łodzi. Tu ponoć można się wrecz znakomicie ubrać od stóp do głów, atrakcja „goni” atrakcje, od szlazierów i nowości panie czują zamęt w głowie, a ich mężowie pustki w kieszeni.

Lokalny patriotyzm każe tym opiniom potakiwać, choć z kolei lokalnie temat traktując bliżej jesteśmy uczniom zwyczajności i codzienności tej sytuacji.

Ponad 50 proc. zatrudnionych województwa łódzkiego, trzeciego jak wiadomo potencjału produkcyjnego kraju, pracuje w przemyśle lekkim. Tu występuje największa koncentracja przemysłu dziewiarskiego, bawelnianego. Pokażnie reprezentowany jest przemysł odzieżowy, jedwabniczy. Tu działają wszystkie prawie zjednoczenia administracyjne przedsiębiorstw, przemysłu lekkiego, instytut naukowo-badawczy, branżowe laboratoria. Więc pośrednio właściciele w Łodzi powstają nie tylko te 25—30 proc. krajowej produkcji „lekkiej” lecz jej całość. Przynajmniej w sferze koncepcji, poziomu technicznego — technologicznego, wzornictwa. I trudno się dziwić, że miasto ze szlazierami i atrakcjami jest za pan brat

dość trzeźwo dostrzegając wszelkie niedostatki w ich produkcji, wszelkie nie zaspokojone jeszcze potrzeby.

Z 48 mld złotych, jakie pochłonią w minionym 5-letnim programie rozwoju i modernizacji Łodzi, ok. 14 proc. przeznaczono dla przemysłu lekkiego. Liczne 31 nowych zakładów ton nadają Kombinat Dzielniarstwo Konfekcyjny „Teofilów”, ZPD „Olimpia”, Przedsiębiorstwo Czesankowa „Polanil”, Fabryka Dywanów „Dywanil”, Fabryka Koronek „Fako”. Gdy mowa o modernizacji ponad 100 przedsiębiorstw, wypada właściwie przedstawić fragmenty książki telefonicznej, by nie opuścić jakiegokolwiek, w którym wymieniono bądź wykład hal produkcyjnych, bądź technologicznych, bądź wyposażenie, a najczęściej wszystko razem.

Założenia bieżącego roku mówią, że wartość produkcji łódzkiego leżącemu musi osiągnąć poziom co najmniej 60 miliardów złotych, czyli 42

proc. produkcji. I choć łódzka produkcja rynkowa to nie tylko „szmatki i ciuchy” pozostałymi przy tym babskim spojrzeń. Ostatecznie mowa o przemysłe zatrudniającym w ponad 60 proc. kobiety.

Co my — klienci z tej łódzkiej modernizacji mamy? Odpowiedź bardzo prosta. Mamy kolejne miliony sztuk różnego rodzaju bluzek, swetrow, kamizelek z przedzielnymi i mieszankę surowcowych. Mamy 18 mln metrów w roku dzianin tkaninopodobnych z bistoru, o których jeszcze rok, dwa lata temu trzeba było mówić — polska kremlina, by kupujący rozumieć o jaki typ produkcji chodzi. Mamy 1,5 mln m kwadr. znakomitych dywanów, 4 tys. ton przędzy, wełnianej i anilanowej, w tym także pokazne partie włóczki we wszystkich możliwych kolorach i melanżach.

Gdy wrócimy pamięcią do lat niedawnych przecież, gdy problemem było zdobycie zwykłej ta-

siemki, inaczej objawił się nam bogactwo produkcyjne „Lenty” i „Bonaxu” — dwóch łódzkich producentów pamanteryjnych. Gdy ponownie o erze „perkalików” produkowanych przez przemysł bawelniany, trudno wprost uwierzyć metamorfozom wyrobów z EZPB im. Obródców Pokoju, ZPB im. Marchlewskiego, ZPB im. Armii Ludowej, ZPB „Pamotex” z Pabianic, Tkaniny ubranlowe, pościelowe, dekoracyjne o znakomitym wzornictwie, niegigantyczne, o różnej grubości — od najcięższych etamin po super modne „drelichy”. Podobnie w przemyśle jedwabniczym. Miejsce pasiastych podszewek i kilku podstawowych motywow kwiatowych zajmują dotychczas sztuki nowych wyrobów — sąrowno w splotach, fakturze jak i w druku. Wzorem takich jak chociażby ślony medalista ostatnich Targów Lipskich — tkanina ZPJ „Orta”, która nie tylko doskonale imituje tekturę, lecz dodatkowo udaje, że jest on związany z niezliczonej ilości lat... Jak widać moda nie szczędzi naszym producentom estetyczno-technologicznych wstrząsów.

Poczynianom miasta dzielnie sekunduje sam przemysł. Zbieżności koncepcji są tu oczywiste. Tak jak gospodarce łódzkiej nie zależy już tylko i wyłącznie na abstrakcyjnej nieco dynamice produkcji, a przede wszystkim na

ciągłym dopasowywaniu jej do rosnących wymagań rynku i eksportu, podobnie poszczególne branże kierują swe sily i środki na rozwój najbardziej „chwytnych” wyrobów. W przededniu przeprowadzki do nowego lokum znajdują się Zakłady Przemysłu Odzieżowego im. Próchnika — znany w kraju i za granicą producent płaszczy męskich. Podobnie zakłady pończosznicy „Feniks”, podobnie kombinat dzianin meblowych „Vera”. Na rozpoczęcie budowy nowych obiektów czeka ZZPO „Wólcanka” — polski markowy potentat „koszulowy” i Dom Mody „Telimena”. ZPB im. Dzierżyńskiego i ZPB im. „Harnama” produkujące tektury, welwet, dewetyne, także niezadługo zdobędą dla swej produkcji warunki techniczno-technologiczne godne drugiej połowy XX wieku.

Miejsca zbraknie by przynajmniej wyliczyć główne punkty obecnej mapy inwestycyjnej miejskiego wy-

wództwa łódzkiego. Patrząc na nią „po babsku” można być pewnym rosnącej zasobności sklepowych półek.

Idętego choć prawda, że Łódź nie samym włóczkiem żyje — o czym możecie się Państwo przekonać na

tej samej kolumnie — „włóczno” przywołaliśmy na pomoc, by zilustrować fakt, że łódzki przemysł w stosunku do roku 1970 w trzech czwartych całkowicie odnowił swoją produkcję.

IWONA ŚLEDZIŃSKA

Augustów

Pomyślne wyniki I półrocza

Augustowskie zakłady produkcyjne pracują na pełnych obrotach i choć ich salogii wykorzystują swe urlopy na bieżąco, zachowano rytmiczność produkcji.

Zakłady Przemysłu Drzewnego w Augustowie, po sukcesie roku ubiegłego jakim było zdobycie I miejsca we współzawodnictwie międzyzakładowym, nie spoczęły na laurach.

Elk

Zachowamy ślady przeszłości Mazur

Skansen w Elku nabiera realnych kształtów. Na zaproszenie Społecznego Komitetu Budowy Skansenu przybył z Warszawy rzeczoznawca z Wydziału Zabytków Ministerstwa Kultury i Sztuki.

Do najciekawszych i najlepiej zachowanych należą chaty w Krzyżewie i w Dorzach. Obiekt w Krzyżewie zachował się stosunkowo dobrze, z przeniesieniem go można było oczekiwać do przyszłego roku.

Natomiast chaty w Dorzach jest przez obecnych właścicieli zaniedbana i chyla się do upadku.

Wysokie Mazowieckie

Oczyszczalnia ścieków niezbędna

Przeplawiany przez Wysokie Mazowieckie strumień Brok, (dopływ Bugu) zamienia się stopniowo w kanał ściekowy. Jako jedyna rzeczka w mieście - zbiera ścieki komunalne - przemysłowe, z całego miasta.

W największym stopniu zanieczyszczonej jest odcinek między Wysokiem Mazowieckiem a Rosochatem. Na tej długości rzeczka zaliczana jest do III klasy czystości (III klasa czystości - wody nadają się dla przemysłu, II - do kąpieli i hodowli ryb, I - do wodociągów).

Ekonomiści z „Sierzana” w czółowce

Wśród licznych zakładowych organizacji społeczno-gospodarczych w BZPW im. Sierżana poczesne miejsce zajmuje koło Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego. Powstało ono jesienią 1964 roku.

Co dnia 19 każdego miesiąca w wyjątkiem grudnia poprzedzającego okres planistyczny.

Całonkowie koła biorą udział we wszystkich akcjach społeczno-gospodarczych przedsiębiorstwa, wchodzi w skład wielu zakładowych komisji specjalistycznych.

Koło PTE przy Zakładach im. Sierżana uplasowało się w czółowce białostockich placówek Towarzystwa. Bierze ono aktywny udział w konkursach: „Dobrej Roboty”, „Stać nas na więcej i lepiej”, „Analizie Wartości” i in.

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata).

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata).

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata).

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata).

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata).

W gminie Lipsk przed zniwami

W Lipsku nad Biebrą - jak w całym kraju - gorące lato przed skąd zniwami. Ponad 5 tys. ha, z których rolnicy indywidualni zbierają będą przede wszystkim żyto (50 proc. całej uprawy).

Lipski SKR posiada na terenie gminy trzy zakłady: w Lipsku, Bartnikach i Rygalówce. Po raz pierwszy użyty tu zostanie jedyny kombinat Super - Bizon, na pola wyruszą 73 snopowózki.

Pełne pogotowie również w handlu. Dla 1400 rolników z gminy przygotowane obszerny i dodatkowy asortyment różnych wyrobów. Specjalną uwagę zwraca się na zaopatrzenie sklepów w masywnych woskach, gdzie nie ma magazynów, a tylko sklepowe półki.

Zakład stolarki wysokomazowieckiej filii Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy z siedzibą w Czyżewie zatrudnia około 80 osób. Głównym jego zadaniem jest świadczenie usług dla rolników.

W ostatnim roku wiele zmieniło się w dziedzinie kultury na terenie gminy Szepietowa i samej siedziby gminy. Powstał tam Ośrodek Kultury, którego zadaniem jest nadzorowanie i programowanie pracy, oraz pomoc merytoryczna dla placówek działających dotychczas w rozproszeniu.

Przepisy stanowią, że karty przykazywane będą wydawane, przez upoważnionych do tego ratowników wodnych. W Augustowie wydawcą powinny być ratownicy na plaży miejskiej nad Jeziorem Necko, w Ośrodku ZSMP w Borkach oraz Ośrodku Transportowców i Drogowców w Przewieżu nad Jeziorem Białym.

W początkach maja br. na zarządzie poświęconej temu tematowi, podjęto decyzję budowy wspólnej oczyszczalni dla całego miasta. Jej koszt ma wynieść 150 mln zł. W finansowaniu budowy partycypować będą wszystkie zainteresowane jednostki.

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

Hufiec z NRD w Nadleśnictwie Szczebra

Młodzież z Technikum Mechanicznego w Białymstoku utrzymuje od paru lat kontakty z uczniami szkół średnich z miejscowości Seehausen w NRD.

Ponad 60-osobowa grupa dziewcząt i chłopców z Seehausen i Białegostoku czuje się znakomicie w augustowskich lasach. Młodzież mieszka w hotelu robotniczym. Na co dzień pracuje przy pielęgnacji drzew. Ich pobyt urozmaicają liczne wycieczki. Zwiedzili już atrakcyjniejsze miejsca rejonu Suwałk.

Przy ul. Strażackiej budowane są dwa budynki na 20 rodzin każdy. Niedawno w osiedlu POM-u w Smolnikach przekazano do użytku budynek na 12 rodzin. Dwa budynki na 10 rodzin każdy, budowane w ramach posiadanych limitów Stacji Hodowli Rolin, Ruszają również budowa Domu Nauczyciela.

Wyciągnął nosę, której ta, w ostatnim odruchu uciepła się lurchowca. Jednocześnie, rękami chwycił chłopca tracącego już przytomność. Piątka lekkostronnych amatorów kąpiel w miejscu nestrzeżonym i bez opieki, została wyciągnięta z wody.

Nie zauważyliśmy, że wśród siedmiu uratowanych nie ma jeszcze jednego dziecka. Musiało go wciągnąć pod prom - dodaje Jurek - Nie zdążyliśmy mu pomóc.

Zdarzenie, w którym Ryszard Dębowski i Jerzy Banach wykazali ofiarność i odwagę w ratowaniu tonących, miało miejsce 28 czerwca br. Kurator Oświaty i Wychowania mgr Stanisław Duchowicz wręcając kilkunastoletniemu chłopcu Jurkowi Banachowi nagrody i upominki, składając gratulacje i wyrazy uznania, zwrócił się również do ojca chłopca, zamykając wszystkie możliwe w danej sytuacji słowa w stwierdzeniu: „Dobrze wychowaliśmy syna...” (nom)

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

W tym samym czasie, słyszeliśmy krzyki tonących, wbiegli na pomost znajdujący się w pobliżu Ryszarda Dębowski (22 lata). Do jednej z tonących, tej najbardziej przytomnej krzyknął, aby chwyciła się pomostu, w kierunku lnej

co gdzie, kiedy?

Muzeum Okręgowe, ul. Sadowa 12, czynne codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty w godz. 9-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18, w wolne soboty w godz. 9-18.

Muzeum Rolnictwa w Ciechanowie, ul. Pałacowa 5 - czynne do dnia 30.IX, br. codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Muzeum Okręgowe, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych w wolne soboty) w godz. 10-18, w czwartki w godz. 10-18, w niedziele w godz. 13-17, w pozostałe dni tygodnia w godz. 9-18.

Gazeta Współczesna logo and address information: Dziennik Polski Zjednoczonej Partii Robotniczej, Redakcja Kolegium, Adres Redakcji: ul. Wesołowskiego 1, 15-050 Białystok.

Advertisement for 'Krew - darem życia' (Blood - gift of life) featuring a portrait of a man and text about blood donation.

Advertisement for 'Wrazie wypadku' (Together in an accident) listing medical services and contact information for various clinics and hospitals.